

РЕШЕНИЕ

№ 3341

гр. София, 28.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 28.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **3744** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 9899 от 18.05.2010 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от Димитър Атанасов Войнов, ЕГН 6803018600, живущ гр. Свиленград, ул. Гео Милев № 19 и адрес за призоваване гр. Пловдив, ул. Алцеко № 16, ет.2, Адвокатска кантора “Базлянков, Станоев и Ташев” срещу Заповед № 6868/04.05.2010 г. на Агенция “Митници”, Централно митническо управление при Министерство на финансите, с която му е наложено дисциплинарно наказание “Уволнение”.

Жалбоподателят сочи, че обжалваният от него административен акт е незаконосъобразен, поради нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Излага подробни доводи за извършено нарушение на материалния закон, както и такива за съществено нарушаване на производствените правила, изразяващо се в следното – производството е извършвано по заповед на директора на Агенция “Митници”, извършеното изслушване и жалбоподателя от дисциплинарно наказващия орган отново е станало от директора на Агенцията, а

обжалваната заповед е издадена от негово име, но подписана от заместник директора на Агенция “Митници”, който е упълномощен от министъра на финансите със Заповед № ЗМФ – 511 от 30.04.2010 г. Излага доводи, че не са му били поискани писмени обяснения преди изслушването, а това е станало по-късно. Излага съображения, че наложеното му дисциплинарно наказание е необосновано и че при определяне не е взето предвид в цялост служебното му досие. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. Куршумова, която поддържа жалбата и претендира разноски. Депозира писмено становище.

Ответникът – Директорът на Агенция “Митници”, редовно призован се представлява от юрк. Е. Еленков, който оспорва жалбата, предлага да се потвърди заповедта като законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и представя писмено становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по наложеното наказание е свързано с извършването на митническа проверка на 12.03.2010 г. на митнически пункт Капитан Андреево (МП Капитан Андреево), на входящо трасе на път от Република Турция за Република България пристига пътнически автобус на фирма “Ортадогу” с ДК № 34 VUL 23. Автобусът е проверен от жалбоподателя Димитър Атанасов Войнов на длъжност старши инспектор и Георги Петров Раковски на длъжност младши митнически специалист. За извършената проверка те са съставили Протокол № 527 от 12.03.2010 г., в който е отбелязано, че в него е превозван личен багаж и че проверката е извършена на основание писмо № 4414/143 от 01.03.2010 г. на Централно митническо управление (ЦМУ), както и че не са установили нарушение при проверката.

На същата датата екип от митнически мобилни групи (ММ П 2 е извършвал визуално наблюдение над МПС – то, започнало в 23:11 часа, след паркинга на с. Генералово автобусът е спрял и около 00:15 минути е върнат на ГКПП Капитан Андреево за повторна проверка. Тази повторна проверка е извършена съвместно от служители на ММГ и Димитър Войнов и Георги Раковски, отразена е в Протокол № 282, в който е отбелязано, че в товарното помещение на автобуса са открити фарове за автобус 10 броя, стъкла за фарове на автобус 4 броя, капачки за отвор за наливане на масло 100 бр., пластмасови масички за седалки (поставки за кафе) за автобус 40 броя, втулки (комплект) 25 кутии по 25 комплекта всяка – общо 650 комплекта, предпазни колани за автомобили 30 броя, закопчалка със стойка за предпазен колан 10 броя и обтяжни ролки за ремък на лек автомобил 140 броя. В багажното отделение са открити

още 11 кашона с клапани за лек автомобил с търговска марка "ixion", общо 4400 броя за "Рено Канго" 1900 куб. см., за "Рено Клио" 1400 куб. см. и за "Рено Клио" 1500 куб. см. Така описаните клапани са задържани за митническо оформяне с разписка № 0013409 от 13.03.2010 г., издадена от жалбоподателя, а на 17.03.2010 г. на шофьора на автобуса е съставен акт за установяване на митническо нарушение.

От всичко изложено става ясно, че първата и втората проверка на автобуса на фирма "Ортадогу" е извършена от жалбоподателя Димитър Войнов и Георги Раковски. Същите са дали писмени обяснения с вх. № 9000-0166 от 17.03.2010 г. адресирани до началника на митница Свиленград, като твърдят, че при извършените проверки на личния багаж, намиращ се в пътническия салон на автобуса в чантите на пътниците са открити описаните по-горе стоки. Те приемат, че тези стоки са с нетърговски характер, независимо от вида и броя им, както и факта, че в товарното отделение на автобуса са открити други авточасти. Тази позиция на жалбоподателя се приема от ответника като незаконосъобразна, тъй като е трябвало да задържи стоката и да предприеме необходимите действия по митническото ѝ оформяне.

На базата на така описаната фактическа обстановка дисциплинарния съвет и дисциплинарно наказващия орган е приел, че жалбоподателят Димитър Атанасов Войнов е извършил нарушение на указания в писмо № 4414/143 от 01.03.2010 г. на ЦМУ, като не е изпълнил изискванията на чл. 15, ал.2, т.1,2 и 4 от Закона за митниците (ЗМ), чл. 41 от Регламент (ЕИО) № 1186/2009 г. на Съвета от 16 ноември 2009 г. за установяване на системата на Общността за митнически освобождавания във връзка с чл. 58, ал.4 от Закона за данък добавена стойност (ЗДДС), чл. 51а, ал.2 от ППЗДДС, §1, т.54 и 55 от ДРЗДДС, с което е допуснал внасянето на територията на Република България на стоки без заплащане или обезпечаване на дължимите вземания. С тези действия е прието, че служителят Димитър Атанасов Войнов е нарушил разпоредбите на чл. 21, ал.1 и чл. 24, ал.1 от ЗДСл, т.9 от Кодекса за поведение на митническия служител, утвърден със Заповед № ЗМФ – 351 от 10.05.2003 г. на министъра на финансите, както и разпоредбата на чл. 56, т.1,4 и 7 от Правилата за организация на дейността и вътрешния ред в Агенция "Митници", с което е извършил дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал.2, т.1 от ЗДСл.

В хода на дисциплинарното производство, жалбоподателят е депозирал Обяснение чрез началника на МП Капитан Андреево до Началника на Митница Свиленград, в което твърди, че намерените в товарното отделение на автобуса са намерени в повторната проверка кашони с автоклапани са натоварени на територията на Република България от бензиностанция в Капитан Андреево, след което МПС – то е

спряно от ММГ на 15 километра от ГМП. В това обяснение е посочено, че се прилагат писмените обяснения на двамата шофьора на автобуса. На основание дадените писмени обяснения и доклади, жалбоподателят в писменото си обяснение вх. № 4414/143 от 28.04.2010 г., адресирано да директора на Агенция “Митници” заявява, че е изложил всичко по случая, че не е съгласен с изнесеното в Докладна записка рег. № 4414/143 от 13.04.2010 г., както и че с Постановление № 531 от 13.04.2010 г. по пр.пр. № 531/2010 г. по описа на ОП – Хасково и досъдебно производство № 224/2010 г. по описа на РУ – МВР Свиленград, с което е прекратено наказателното производство.

В хода на съдебното производство е представена административната преписка, изрично поискана от съда. Същевременно с определение от 25.05.2010 г., с което е насрочено делото за разглеждане в открито съдебно заседание, е разпределена доказателствената тежест между страните. С този съдебен акт е задължен ответника да представи заповед № ЗМФ – 351 от 10.05.2003 г. на министъра на финансите, заповед № ЗМФ – 551 от 30.04.2010 г. на министъра на финансите и писмени доказателства за компетентността на лицето подписало оспорвания административен акт. Определен е 14 – дневен срок за изпълнение на указанията. Както в този срок, така и в откритото съдебно заседание не са представени посочените доказателства. По искане на жалбоподателя като свидетел по делото е разпитан Георги Петров Раковски, който излага обстоятелства по извършената проверка в качеството му на член на проверяващия екип.

При така установената фактическа обстановка Административен съд – София град направи следните правно изводи:

Видно от данните по делото оспорената заповед е връчена на Димитър Войнов на 05.05.2010 г., като жалбата до Административен съд – София град е депозираната по настоящето производство направо до съда с вх. № 9899 от 18.05.2010 г., поради което същата е подадена в срок, независимо че по делото липсват данни за датата на нейното връчване, от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основание по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно – производствените правила и материално – правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 97, ал.1 от ЗДСл дисциплинарното наказание се налага от органа по назначаването с административен акт, който се

издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Жалбоподателят е назначен на длъжност по служебно правоотношение със заповед на директора на агенцията. Следователно, по силата на визираната правна норма изпълнителният директор в качеството му на орган по назначаването е компетентен да налага дисциплинарни наказания на държавните служители в ръководеното от него ведомство.

В настоящия случай това изискване не е изпълнено, тъй като обжалваната заповед е издадена от името на дисциплинарно наказващия орган, но е подписана от неговия заместник. Упълномощаването му е станало със Заповед № ЗМФ – 551 от 30.04.2010 г. на министъра на финансите, която независимо от дадените указания не е представена от ответника по делото. Поради тези обстоятелства е видно, че Антоний Странджев не е притежавал правомощия за издаване на процесната заповед.

Настоящият съдебен състав дори и да приеме, че Заповед № ЗМФ - 551/30.04.2010г. на министъра на финансите съществува, то последният не е управомощеното лице, което може да делегира права на директора на Агенция "Митници" на неговия заместник на Антоний Странджев, Министърът на финансите не е компетентен да издава заповеди, с които да упълномощава заместник-директори на Агенция „Митници“ да изпълняват правомощията на директора на Агенция „Митници“. Следва да се посочи, че в чл.4, ал.2 от действащия устройствен правилник изрично е предвидено, че директорът определя със заповед правомощията на заместник - директорите и определя техните функции. Последното е напълно обосновано предвид факта, че действащия правилник предвижда трима заместник-директора и само директорът на Агенция „Митници“ може да определи кой от тях да го замества.

С оглед изложеното и ако се приеме съществуването на Заповед № ЗМФ - 551/30.04.2010г. на министъра на финансите, то същата е нищожна, тъй като министърът на финансите не притежава правомощията да упълномощава заместник-директорите на Агенция „Митници“ с правата на директора на Агенция „Митници“. Единствено в правомощията на самия Директор на Агенция „Митници“ е издаването на заповед за делегиране на правомощията му, каквато заповед не беше представена по делото, нито беше наведено, че съществува.

На следващо място настоящия съдебен състав намира, че е извършено съществено процесуално нарушение на правилата по чл. 93 от ЗДСл, тъй като извършеното изслушване и получаване на писмени обяснения е направено от директора на Агенция „Митници“, а административния акт, с

който е наказан жалбоподателят е издаден от друго лице. Това обстоятелство и факта, че има неправомерна замяна на дисциплинарно наказващия орган съществено е нарушило правата на наказаното лице. Нарушение което само по себе си води до отмяна на обжалвания акт.

Спазена е и установената в чл. 97, ал.1 от ЗДСл писмена форма на акта за налагане на дисциплинарно наказание, като в него изрично е посочено правното основание чл. 89, ал.1 и ал.2, т.1 и т.2 от ЗДСл, но не е посочен неговия срок.

При издаване на обжалвания административен акт са допуснати съществени нарушения на материалния закон освен посочените процесуални нарушения. В приетата по делото като писмено доказателство докладна записка вх. № 4414/143/13.04.2010 г. изготвена от Спас Шопов, ръководител инспекторат в т.1.1 се казва, че по отношение на турския автобус е извършено съпровождане и наблюдение от излизането му от ГКПП Капитан Андреево до връщането му за повторна проверка с цел да не бъдат свалени или пренатоварени стоки в него. По-нататък в същата докладна записка в т.14. се посочва, че шофьорите на автобуса са посочили, че са спрели на 150 метра след ГКПП Капитан Андреево на бензиностанция, където турски гражданин им е предал 11 кутии части, които са сложени в багажното отделение. С цел установяване обстоятелството дали проверяваният автобус е спирал след преминаване на българската граница в т.16. от докладната записка е посочено, че е проведен разговор със служителите от МГГ, които не са потвърдили по безспорен и категоричен начин, че са съпроводили и визуално наблюдавали автобуса от излизането му от ГКПП Капитан Андреево до момента на спирането му. Наличието на това противоречие във фактическата обстановка и липсата на изрично потвърждаване, че превозното средство е непрекъснато наблюдавано, както и че служителите от ММГ не могат да посочат изрично, че автобусът не е спирал, настоящия съдебен състав дава вяра на твърденията на жалбоподателя и на св. Раковски по делото, че намерените при повторната проверка кашони с авточасти са натоварени на територията на република България след навлизане в нея.

В обжалваната заповед изрично е посочено, че жалбоподателят не е извършил пълен митнически контрол на автобус на фирма „ОРТАДОГУ“, с което е извършил нарушение на указания дадени в писмо № 4414/143 на ЦМУ, като не е изпълнил изискванията на чл. 15, ал.2, т.1,2 и 4 от ЗМ, чл. 41 от Регламент № 1186/2009 на Съвета от 16 ноември 2009 г. във връзка с чл. 58, ал.4 от ЗДДС, чл. 51 а, ал.2 от ППЗДДС, § 1, т. 54 и 55 от ДРЗДДС, с което е допуснал внасянето на територията на страната стоки без заплащане или обезпечаване на дължимите вземания. Имайки предвид словестното съдържание на

посочените норми, съдът приема, че стойността на стоките във всеки личен багаж не е била повече от 300 евро, то не е съществувало основание за тяхното задържане. Следователно за жалбоподателя не е съществувало задължение, още по - малко право да задържи вещите в личния багаж на пътниците.

Липсата на основание за задържане на авточастите се подкрепя и от действията на останалите митнически служители, в т.ч. на ст.инспектор В.Димитров и служителите на мобилната митническа група. Както беше установено по делото автобус на фирма „ОРТАДОГУ“ е бил върнат за последваща проверка от митническа мобилна група /ММГ/ П2. Посочената проверка е осъществявана от екипа на ММГ и В.Димитров - ст.инспектор при МП Капитан Андреево, като констатациите от нея са отразени в Протокол № 282 - изготвен и подписан от екипа на ММГ и ст.инспектор В.Димитров. При тази проверка екипът на ММГ и В.Димитров са отразили в Протокол № 282 намиращите се в автобуса стоки, но също /както и при първата проверка/ не са намерили за необходимо да ги задържат. Имайки предвид качеството на В.Димитров като ст.инспектор при МП Капитан Андреево, при условие, че същия е приел, че вещите имат търговски характер, то в неговите правомощия е да ги задържи за митническо оформяне. Явно екипът на ММГ и Венцислав Димитров също са приели, че стоките в автобуса имат нетърговски характер, за което не са ги задържали. Извършените действия от страна на ММГ и на ст.инспектор В.Димитров потвърждава на действията на жалбоподателя.

Поради това необосновано в процесната заповед се твърди, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си да задържи посочените вече стоки за митническо оформяне. Той не е в неизпълнение на задълженията си, тъй като не е било необходимо да се задържа стоките в автобуса. Доказателство за това е фактът, че и втората проверка със ст.инспектор В.Димитров, също не е приела, че стоката следва да бъде задържана.

По тези съображения настоящия съдебен състав намира, че жалбата на Димитър Атанасов Войнов за основателна по посочените основания и следователно следва да се прогласи Заповед № 6868 от 04.05.2010 г., подписана от името на директора на Агенция „Митници“ от Антоний Странджев, упълномощен съгласно Заповед № ЗМФ – 551 от 30.04.2010 г. на министъра на финансите за нищожна като издадена от некомпетентен орган.

С оглед изхода на спора и направеното от процесуалния представител на жалбоподателя, на основание чл. 143 от АПК и чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и като взе предвид представения договор за правна

помощ и липсата на възражение за прекомерност на договорното възнаграждение между жалбоподателя и неговия процесуален представител, настоящия съдебен състав намира, че ответникът следва да бъде осъден да заплати на Димитър Войнов сумата в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева, възнаграждение за един адвокат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 1 от АПК, Административен съд – София град, I отделение, 8 – ми състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Заповед № 6868 от 04.05.2010 г., издадена от името на директора на Агенция „Митници“ и подписана за него от Антоний Странджев съгласно Заповед I ЗМФ – 551 от 30.04.2010 г. на министъра на финансите.

ОСЪЖДА директора на Агенция „Митници“ да заплати сторените разноси от Димитър Атанасов Войнов в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева от бюджета на юридическото лице, което представлява.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: